

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I
Japan.

Nr 142.

Göteborg påskafton - den 21/4 - 1962.

Käraste min dåliga lillasyster!

Visst kunde jag läsa ditt kära brev av den 11 ds. Men det gör mej riktigt ont att du tycker att du måste skriva då du ligger i sängen och kallsveittas! Det slipper du om du inte till äventyrs i den vevan tänkte lämna detta jordiska. För då - - - Det brevet skall hete nr 141 har jag räknat ut och rättat till. Vilka obarmhertiga och själviska vänner du har! Betalar dom fortfarande ingenting för helinackorderingen? Om dom för resten betalade aldrig sååå, så en människa får uttömma all den kraft hon har och mycket, mycket mer, så hjälper det ju inte När ni kommer hem till detta land, ska vi vara mycket barmhärtigare mot er!!! Hoppas jag.

I torsdags var jag hos Emma Jansson på Sprängkullshemmet. Hon är lite upp och ner och ibland smurrig. Men nu var hon ganska klar och bra. Så frågade hon efter er. Kommer du ihåg Hellen sa jag. Jo då, visst gjorde hon det. Hon såg både dej och Oscar sittande på en bänk i Oscar Fredrikskyrkans park en gång i tiden. Då var dom nyförlovade, sa hon. Å dom var så rara! Det sista opponerade jag ju mej emot, För rätt ska vara rätt. Inte sant?

I tisdags var jag på Sahlgrenska's ögonklinik. Där ligger en ⁴⁰35-årig fru från Linköping, som tillhör Ingve Adolfssons församling. Hon har make - som inte tillhör församlingen - och 2 barn 9 år och 5-6 år. Hennes ögon är förbundna. I Linköping har dom opererat henne för näthinne-lossning utan att lyckas så bra. Därför har dom remitterat henne hit till våran Rosengren, som lär vara något av det skickligaste vi har här i landet. Får se hur det går. Dom är visst inte säkra på att kunna rädda hennes syn. Under helgen har hennes make varit här. Men på tisdag dag skall jag gå dit igen. Det slår hårt för en del förtjusande människor.! Den 13 ds skickade jag Gösta Sternes 50-årspresent i rek. brev. Hoppas han har erkänt den till er!! Tack för hälsningar genom flickornas brev i dag.

Jag skall tala med Mirjam efter påsk. Jag undrar om Mirjam vet om att Kerstin - så heter deras egen flicka - har begärt att få en brevvän i Japan? Dom är så rara deras barn, men ingen av dom tycks vilja följa mor och far på Guds väg. Vi hade i går, som vanligt, böne- och offerdag i församlingen. Hur är det, känner du Lisbeth Törnqvist - som har polio - och hennes familj? Dom är förtjusande. Och i går döptes deras båda flickor Ingrid och Ulla, 1 $\frac{1}{2}$ och 1 $\frac{1}{2}$ år gamla. Dom är Gerd Ulmstedts scouter och hon var hemma och med i kyrkan. Och det blev samtag och delad glädje. Vi hade bön från 9.30 på morron och 10.15 församlingsmöte, då flickorna avlade bekännelse. Sedan ledde Ernst Jonson i bön och sa ungefär så här. "Och så Herre, dom som ligger våra hjärtan så nära, våra barn! Fräls våra barn!" Och så brast han i gråt. Ja, det är inte lätt!

Jonsons adress är: Änggårdsgatan 42, Göteborg SV. Men jag ska återkomma när jag har talat med Mirjam. Och jag skall be att Kerstin skriver till gossen via dej. Barna är ju stora nu. Lasse exerserar. Och både han och Ingrid har körkort. Hon är nog närmare 19 år, skulle jag tro. Flickorna går ju i skolan.

I torsdags var Sven Jerring i Honkong med Barnens brevlåda. Kinesiska barn n sjöng och läste och svenska barn likaså. Han var hos familjen Nelson i Lutherhjälpens. Nästa torsdag är han i Tokio. Men det går väl inte ut i Japans radio? I Honkong sände han från Nelsons bostad och man hörde bullret från trafiken utanför. Det är väl bara så att han tar upp inspelningen på bånd och vidarebefordrar båndet till Sverges Radio?

Jag kanske skulle säga att det där med att Åke Hermansson skulle fara till Kongo det gällde nog inte att bli antagen till missionär utan att hjälpa till ett tag. Men det kanske var lika otänkbart. Du säger väl inget till Gerda och Egon om inte dom själva tar upp frågan? David har inget sagt om det förr än det blev avgjort att han inte fick resa.

Du har sett av Vevan att flera skall resa till Kongo i år. Sol-Britt Johansson's föräldrar träffade jag i kyrkan i går. Hennes mor är syster till fru Spångberg, vår vaktmästarefru. Och du har sett att Josef Bothzén's son Urban har avbrutit sina akademiska studier för att fara ut till Kongo och hjälpa dom ett tag. Det är bra gjort.

Ingeborgs och Majas brev ätte dej kom i dag och jag skall eftersända det.

Du undrar hur min klänning blev. Jo tack, den är nog bra. Och folk tycker att den är snygg. Men jag har svårt att fördrå den smala kjolen. Det hade nog varit bättre om jag fått en dräktklänning i den kvalitét, som du köpte. Jag ska väl i alla fall försöka nöta den som dräkt i sommar kanske. Och det blir nog fint, ska du se. Hela vintern nästan har jag haft min gamla yersey - klänning, som nu är flera år gammal. Och den nya har jag för resten haft på en massa 60-70-80-årsdagar. Så den har allt gjort skäl för sej som festklänning! Så då så!

I går em. hade Tabernaklet TV-utsändning, som gjorde sej mycket bra. Jag bjöd upp en 80-årig fru, som bor här i huset och som är nästan blind. Värre är det i alla fall inte än att hon kunde uppfatta TV-bilderna. En annan fru i 75-årsåldern också härifrån huset var med. Och vi drack kaffe och såg TV och sedan åt vi glass och dom sa att det var så roligt så. Det tyckte jag också. Båda två satt ensamma på Långfredagen, så det är klart att det passade. Kl. 6 den 22/4. Jaha, jag är redan uppe! Och färdig undantagandes frisuren. För det kan väl hända att jag lägger mej en stund igen. Så tar jag detta brev med

mej när jag går till kyrkan och hör Ingve Blomstrand och Thomas Mushikangondo och Izai - vad han nu heter mera - som gästar oss i dag på påskdagen. Långfredagen var det TV-utsändning från Tabernaklet här. Det var mycket bra. Priset tar väl nästan Sonja Lönn med sitt solo. Hon har ju dels en säregen och vacker röst och därtill har hon gåvan att vara naturlig i sitt uppträdande. ~~Detta var förstås en bra föreläsning.~~ Detta har jag ju skrivit om!! Däremot har jag ju inte skrivit om Fridas begravning. Det var den 10 ds. Och man kan säga att det var en härlig begravning, på något sätt. En solig och vacker dag stack in mellan de mulna och mycket regniga. Sjömanspastor Sven Johanson skötte om jordrästningen i Lundby Nya Kyrka. Det gjorde han fin och bra. J. är väl omkring 40 år och har vuxit upp på Lindholmen, där S:s alltid bott och där Frida och hennes syskon är födda. Han sa också några ord vid graven och kallade sin gamle vän för tant Frida. Både han och Fridas pastor var med på middagen på Vita Bandet efteråt. Prästerna talade och sjöng också där. David höll ett litet trevligt tal. Hur ljuvligt att Frida vilar! Från Henry hördes ingenting. Dagen efteråt upptäckte dom en torftig liten krans, hur den nu hade kommit dit. På ett kort stod "Henry med familj!" Fanns ej på förteckningen.

Henry med familj